2025.12.25.

Köszöntés: Ján1,14a Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét

Olvasmány: Mt2,1-23 Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről
Jeruzsálembe, 2 és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.

3 Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. 4 Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. 5 Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta:

6 „Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.”Mik 5,1-3

7 Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, 8 majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjetek el, és kérdezősködjetek a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!

9 Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

10 Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. 11 Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12 Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

13 Miután elmentek, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és így szólt: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket.

14 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment Egyiptomba. 15 Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az, amit az Úr mondott a próféta által: „Egyiptomból hívtam el a fiamat.” Hós 11,1

16 Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendős és ennél fiatalabb fiúgyermeket ahhoz az időhöz mérten, melyet a bölcsektől megtudott.

17 Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás prófétált: 18 „Hang hallatszott Rámában, nagy sírás és jajgatás. Ráhel siratta gyermekeit, és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek.” Jer 31,15
19 Heródes halála után, íme, az Úr angyala álomban megjelent Józsefnek Egyiptomban, 20 és ezt mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és menj Izráel földjére, mert meghaltak azok, akik a gyermek életére törtek.

21 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját, és Izráel földjére ment.

22 Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik apja, Heródes után, félt oda visszatérni. Miután pedig kijelentést kapott álmában, Galilea vidékére ment; 23 és amikor odaért, egy Názáret nevű városban telepedett le, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak: „Názáretinek fogják őt nevezni.”

Alapige: Tit 3,4-7 De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, 5 nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, Jn 3,5; Róm 6,4 6 akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, 7 hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.

Kedves Testvérek, a mostani igeszakaszunk talán nem tűnik elsőre karácsonyhoz kapcsolódónak, hiszen az alapige egy későbbi levélből van.

De mégis szervesen kötődik ez a mostani szakasz is a karácsonyhoz, hiszen Isten jósága és emberszeretete jelent meg karácsonykor.

Miért is? Nos, ha kicsit visszább megyünk a Biblia elejére, akkor a teremtésnél azzal találkozunk, hogy az ember elszakad Istentől. Azaz, hogy a létünk korlátai szakadékot képeznek köztünk és Isten között. Távol lesz az Isten. Nehezen megfogható, félelmetes lesz. Többször olvassuk az ószövetségben, hogy az emberek nem láthatják színről színre az Istent, mert akkor elpusztulnának, nem bírnák ki Isten jelenlétét. Teljesen más Istenkép ahhoz képest, ami aztán Jézus Krisztusban jelenik meg. Az emberszerető Isten. Aki közel lesz.

Aki maga is ember lesz. S ezáltal aztán lesz egy híd azon a szakadékon, ami Isten és ember között van. Krisztus eljön.

S erre szoktuk azt mondani, hogy Isten kegyelme ez, hogy mi ebben a rendszerben élhetünk, hogy ez ad számunkra iránymutatást, életet, megújulást.

Ennek lettünk a részei a keresztségünk óta. Ez egyfajta újjászületés lelki értelemben. Merthogy itt egy fürdőt is emleget a szakasz. S milyen érdekes ez a szóhasználat, hiszen néha mi is úgy érezzük magunkat egy fürdő után, mint aki újjászületett.

Egész napos munka, kertben, vagy csak a munkahelyen, s aztán egy kád víz, vagy egy zuhany, s az ember azt érzi, hogy megújul, kikapcsol.

Vagy sokan vannak, akik szeretnek fürdőkbe járni, s ott is, mikor kijönnek a vízből, úgy érzik magukat mintha újjá születnének. S a keresztség is ilyesmi, de talán az úrvacsora alkalma is. Hiszen bűnbánatot tartunk, majd pedig lehetőséget kapunk. Új lehetőséget a szeretetben és a kegyelemben. Na ezt ünnepeljük karácsonykor Krisztus által.

S éppen ezért olyan nagy ünnep ez. Nekünk legalább is. Sajnos ahogyan a karácsonyi történetben olvassuk, hogy Heródes félre értelmezi a zsidók királyának megszületését, úgy ma is félre mehet a karácsony üzenete. S tartalma. Hiszen nemcsak a fényekről, a vásárlásról, a díszekről és süteményekről szól a karácsonyi ünnep, hanem hogy Krisztus által, változik az Isten és az ember viszonya.

Krisztus által van megújulás. Újjá születés. Örök élet. Talán mi is megújulhatunk az ünnepben. Hathat ránk a karácsony. Többé, teljessé tehet minket, elindíthat olyan megújulásokat, amik felszabadítanak.

Adhat bizonyosságot, megbékélést, nyugalmat, irányt, kérdéseket, inspirációt s mennyi mindent, amire szükségünk lehet.

Szokás ilyenkor, hogy a karácsonyfa alá tesszük a különböző ajándékokat, amelyeket egymásnak adtunk. Szép szimbólum. Egy örökzöld fa mellé tesszük le, amit szeretteinknek készítettünk el.

Az Örök elé jövünk, őt ünnepeljük Krisztusban, s ez már magában is egy ajándék, de talán, ha teszünk egy lépést tovább, akkor rádöbbenhetünk, hogy mennyi mindent kaphatunk még Krisztus által.

S azt mind hozhatjuk Isten elé. Imádságban, énekben. Mert amikor így teszünk akkor talán megnyílhatunk arra, hogy legyen megújulás az életünkben. Legyen lehetőség újjászületésre, újra indulásra. Na nem feltétlenül egy fürdő által, hanem a Szentlélek segítségével.

Mennyi mindent kaptunk és kapunk Krisztus által a karácsonyban, arra érdemes emlékezni, magunkban felidézni, s ezt beépíteni az életünkbe. Ámen

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd